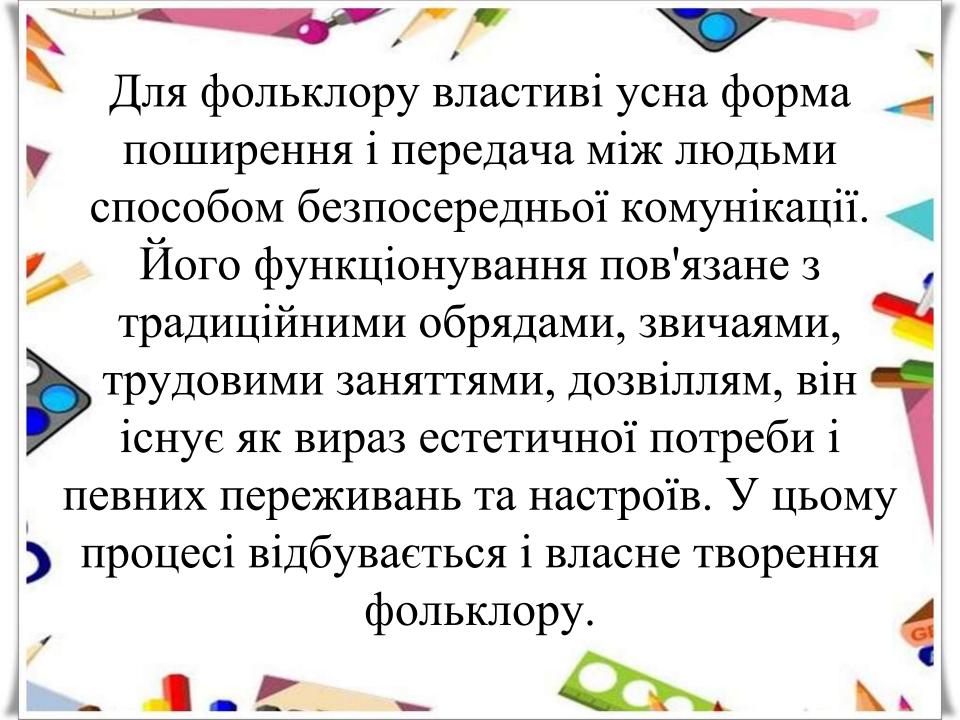

Регулярні записи творів усної народної словесності почалися лише у XVIII — XIX ст. Тому, зрозуміло, багато з архаїчних верств фольклорної традиції втрачено. Але збережений матеріал, що записаний пізніше, багатий численними змістовними, образними елементами глибокої давнини. Регулярні записи творів усної народної словесності почалися лише у XVIII — XIX ст. Тому, зрозуміло, багато з архаїчних верств фольклорної традиції втрачено. Але збережений матеріал, що записаний пізніше, багатий численними змістовними, образними елементами глибокої

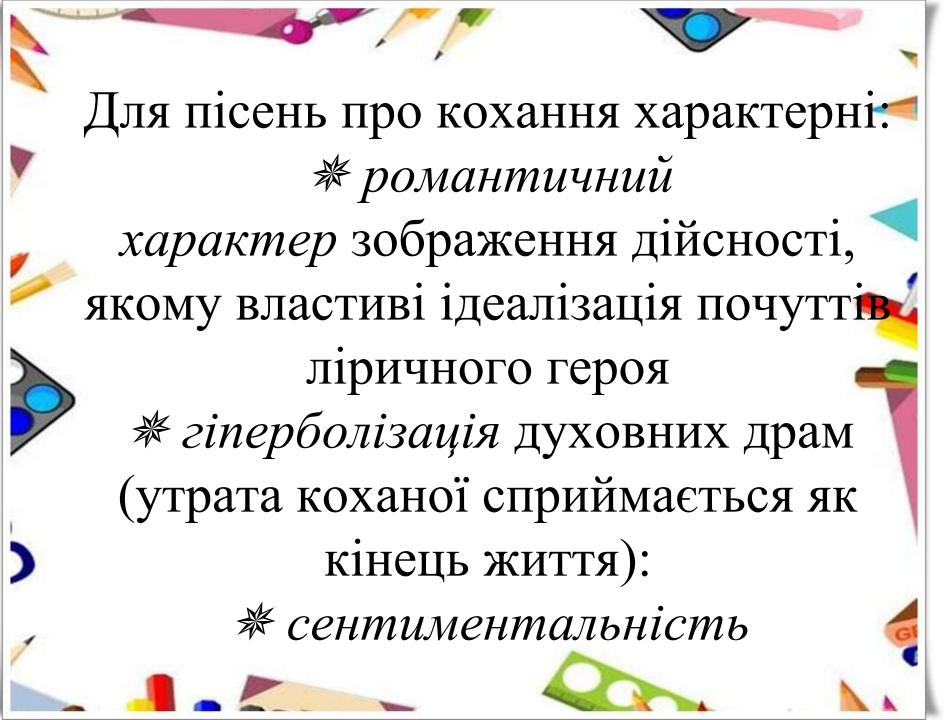
Характерними особливостями усної народної творчості, що відрізняють її від інших ділянок народної культури і, зокрема, від такої спорідненої з нею сфери художньої словесності, як література, є усність і значимість пам'яті у творенні, побутуванні й передачі фольклорних творів; колективний характер народної творчості, а отже, й невизначеність індивідуального авторства анонімність; пов'язаність побутування і розвитку з певними народними традиціями, усталеними стереотипами, естетичними нормами, формами, критеріями тобто традиційність у поєднанні з поповненням у процесі виконання додатковими елементами імпровізаційністю, чим, у свою чергу, зумовлюється і така специфічна риса, як різноманітність текстів, мелодій більшості фольклорних творів — їх варіантність.

Робота з таблицею.

— Використовуючи таблицю, розкажіть, на які роди й види (жанри) поділяється усна народна творчість. Пригадайте, які з них ви вивчали у попередніх класах, наведіть приклади.

Чи не найвідомішими і найпопулярнішими з українських народних пісень є пісні родинно-побутові, що відображають почуття, переживання, думки людини, пов'язані з її особистим життям, подіями в сім'ї, родинними стосунками. За тематикою вони поділяються на три групи: пісні про кохання; пісні про сімейне життя (родинні стосунки), пісні про трагічні сімейні обставини (вдовині, сирітські і т. п.).

Пісням про кохання притаманна традиційна символіка. Найпоширеніші символи:

₩ пара голубів — закохані:

Коло млина, коло броду Два голуби пили воду.

※ зірка — дівчина, місяць — хлопець:

Котилася зоря з неба
Та й упала додолу.
«Та й хто мене, молоду дівчину,
Проведе додому?»

№ 303УЛЯ — дівчина, сокіл — хлопець:

Кувала зозуля в стодолі на розі, Заплакала дівчинонька В батька на порозі: «Козаче-соколе, візьми мене з собою На Вкраїну далеку».

※ хміль — символ невірного хлопця:

Ой хмелю мій, хмелю, Хмелю зелененький, Де ж ти, хмелю, зиму зимував, Що й не розвивався? Виразне читання пісні «Місяць на небі, зіроньки сяють» та бесіда за питаннями:

Місяць на небі, зіроньки сяють, Тихо по морю човен пливе. В човні дівчина пісню співає, | А козак чує - серденько мре. | (2)

Пісня та мила, пісня та люба Все про кохання, все про любов. Як ми любились - тай розійшлися, | Тепер зійшлися навіки знов. | (2)

Ой очі, очі, очі дівочі... Темні, як нічка, ясні як день Ви ж мене, очі, плакать навчили, | Де ж ви навчились зводить людей? | (2)

Місяць на небі, зіроньки сяють, Тихо по морю човен пливе. В човні дівчина пісню співає, | А козак чує - серденько мре. | (2)

- Яка картина постала у вашій уяві, коли ви слухали пісню?
- Про що співає дівчина, пливучи в човні місячної ночі?
 - Як реагує на пісню дівчини її коханий? Чому?
 - Прочитайте останню строфу (куплет) пісні. Поясніть, як ви розумієте рядки:

Ой очі, очі, очі дівочі.

Темні, як нічка, ясні, як день.

— Знайдіть у тексті повтори, пестливі слова, епітети та визначіть їхню роль у пісні.

